

"Ήλθαμε με περατάξεις ήλθαμε γιὰ νά ζῆς βροθμε
μέ πῶθον κι' εὐλακρίναια γιὰ νά ζῆς συγχροθμε

Νά δόσουμε συγχρητήρια στόν θεῖον του Μαλόνθο
καίνοσ/ καὶ τόν ἱακουθάσ με καρδιακό του πῶθο

Καίνοσ καὶ ἰδοῦσαν ἕδρα γιὰ νά τόν ἱακουθάσ
καί εἰς σημεῖον ὀψηλόν τόν ἔκανε νά φθάσ

Καίνοσ καὶ τόν ἱακουθάσ ἔχει μεγάλη χάρη
καὶ βλέπει μεσ' τὸ σκίτι του ἕνα λαμπρό καρδί

Ἄκομη καί στήν θεῖαν του λέγω νά μὴ λυκῶται
νύχη θε' ὄψιν της ἐμὲ κόντα νά μὲ θυρεται

Ἐμεθα ὁμοιοκαθεῖς μ' ἕνα μεγάλο κόνο
τώρα τόν Γίανγα βλέπετε αὐτό ζῆς φθάνει μόνο

Τί κρίνοσ ἑραιώτατοσ φύτρωσε στήν ἀλόην ζασ;
τόν καρπερόνουμ' ἔδοι μεσ κι' εἶναι χαρά δική ζασ

Καίρε, Ἐλεοβούλου Ἰῆρα, καλὴν ἦλθεν ὄρα
καλὴν γιὰ νά βολεσοθμε καί τό φῶσ νά βαναδοθμε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΒΥΓΓΟΥ

*Ήλθαμε μὲ παρατάξεις ἤλθαμε γιὰ νὰ ζῆς βροθε
μὲ σῶθον κι' εὐλικρίνεια γιὰ νὰ ζῆς συγχαροθε

Νὰ δώσουμε συγχαρητήρια στὸν θεῖον τοῦ Μαλόνοθο
καίνοψ/ κού τὸν ἑσκούδασι μὲ καρδιακό τοῦ κόθο

Κεῖνος κού ἑδδευσεν ἄδρα γιὰ νὰ τὸν ἑσκούδαση
καί εἰς σημεῖον ἄφελόν τὸν ἔκανε νὰ φθέση

Κεῖνος κού τὸν ἑσκούδασι ἔχει μεγάλη χάρι
κού βλέπει μεσ' τὸ σκίτι τοῦ ἕνα λομπρό κομάρι

* Ἀκόμη καί στήν θεῖαν τοῦ λέγω νὰ μὴ λυκῶται
νῆχη δι' ἄσιν της ἐμὲ κόντα νὰ μὲ θυρῶται

Ἐγμεθα ὁμοιοκεθεῖς μ' ἕνα μεγάλο κόνο
τώρα τὸν Γίαννη βλέπετε ἀπὸ ζῆς φθάνει μόνο

Τί κρῖνος ἀραιώτατος φῦτρωσε στήν ἀδλήν Ζας;
τὸν κερμαρόνομα' ὅλοι μας κι' εἶναι χαρά δική Ζας

Χαῖρε, Κλεοβούλου Ἰἄρα, κάλιν ἤλθεν ἄρα
κάλιν γιὰ νὰ δοξασθοθε καί τό φῆς νὰ ἑαναδοθε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Α. ΣΒΥΓΓΟΝ

*Ήλθαμε μὲ παρατάξεις ἤλθαμε γιὰ νὰ ζῆς βροθε
μὲ πῦρον κι' εὐλικρίνεια γιὰ νὰ ζῆς συγχοθε

Νὰ δώσουμε συγχαρητήρια στὸν θεῖον τοῦ Μαλόνο
κεῖνος καὶ τὸν ἐσκουδάσε μὲ καρδιακὸ τοῦ κόθο

Κεῖνος καὶ ἐδίδευσεν ἄδρά γιὰ νὰ τὸν ἐσκουδάση
καὶ εἰς σημείον ὑψηλὸν τὸν ἔκανε νὰ φθέση

Κεῖνος καὶ τὸν ἐσκουδάσε ἔχει μεγάλη χάρι
καὶ βλέπει μεσ' τὸ σκίτι τοῦ ἕνα λαμπρὸ κομάρι

* Ἀκόμη καὶ στήν θεῖαν τοῦ λέγω νὰ μὴ λυκᾶται
νύχην οὐκ ὄψιν της ἐμὲ πάντα νὰ μὲ θυμᾶται

Ἔψαθα ὁμοιοκεθεῖς μ' ἕνα μεγάλο κόνο
τώρα τὸν Γίαννη βλέπετε ἀπὸ ζῆς φθάνει μόνο

Τί κρίνος ὀραιώτατος φύτρωσε στήν ἀλήν ζας;
τὸν κακορένουμ' ὄλοι μας κι' εἶναι χαρὰ δική ζας

Χαῖρε, Κλεοβούλου Χῆρα, καλὴν ἤλθεν ὄρα
καλὴν γιὰ νὰ δεξασθοθε καὶ τὸ φῆς νὰ θαναδοθε.

ἈΝΤΙΓΟΝΗ Δ. - ΣΒΥΓΓΟΝ

Ήλθαμε μέ παρατάξεις Ήλθαμε για νά ζᾶς βροθε
μέ πῶθον κι' ειλικρίνεια για νά ζᾶς συγχοροθε

Νά δώσουμε συγχαρητήρια στόν θεῖον του Μαλόγθο
κεῖνος κού τόν ἐσκουδάσε μέ καρδιακό του κόθο

Κεῖνος κού ξόδευσεν ἄδρά για νά τόν ἐσκουδάση
καί εἰς σμεῖον ὀψηλόν τόν ἔκανε νά φθάση

Κεῖνος κού τόν ἐσκουδάσε ἔχει μεγάλη χάρι
κού βλέπει μεσ' τό σκίτι του ἕνα λουκρό κομάρι

Ἄκομη καί στήν θεῖαν του λέγω νά μή λυκᾶται
νάχη ὄκ' ὄψιν της ἐμέ πάντα νά μέ θυμᾶται

Ἐγμεθα ὁμοιοκαθεῖς μ' ἕνα μεγάλο κόνο
τώρα τόν Γίανγη βλέκετε αὐτό ζᾶς φθάνει μόνο

Τί κρῖνος ὀραιώτατος φύτρωσε στήν ἀλήν ζας;
τόν καρπαρώνουμ' ὄλοι μας κι' εἶναι χαρά δική ζας

Καίρε, Κλεοβούλου Κῶρα, κάλιν ἦλθεν ὄρα
κάλιν για νά δοξασθοθε καί τό φῶς νά ξαναδοθε.

ΑΛΙΤΙΓΟΝΗ Α. ΣΒΥΓΓΙΟΥ

*Ηλθαμε μέ παρατάξεις ηλθαμε γιά νά Σᾶς βροῦμε
μέ πῶθον κι' ειλικρίνεια γιά νά Σᾶς συγχαροῦμε

Νά δώσουμε συγχαρητήρια στόν θεῖον του Μαλόνθο
κεῖνος/ κού τόν ἐσκουδάσε μέ καρδιακό του κόθο

Κεῖνος κού ξόδευσε ἀδρά γιά νά τόν ἐσκουδάση
καί εἰς σημεῖον ὕψηλόν τόν ἔκανε νά φθάση

Κεῖνος κού τόν ἐσκουδάσε ἔχει μεγάλη χάρι
κού βλέπει μεσ'τό σκίτι του ἔνα λαμπρό καμάρι

*Ακόμη καί στήν θεῖαν του λέγω νά μή λυκᾶται
νάχη ὀκ' ὄψιν της ἐμέ πάντα νά μέ θυμᾶται

Εἴμεθα ὁμοιοκαθεῖς μ' ἔνα μεγάλο κόνο
τώρα τόν Γιάννη βλέπετε αὐτό Σᾶς φθάνει μόνο

Τί κρῖνος ὠραιώτατος φύτρωσε στήν ἀύλην Σας;
τόν καμαρώνουμ' ὄλοι μας κι' εἶναι χαρά δική Σας

Χαῖρε, Κλεοβούλου Χώρα, κάλιν ἦλθεν ὦρα
κάλιν γιά νά δοξασθοῦμε καί τό φῶς νά Σαναδοῦμε.

ΑΛΙΤΙΓΟΝΗ Δ ΖΒΥΓΓΟΥ

ἤλθαμε μὲ παρατάξεις ἤλθαμε γιὰ νὰ Σᾶς βροῦμε
μὲ πόθον κι' εὐλικρίνεια γιὰ νὰ Σᾶς συγχαροῦμε

Νὰ δώσουμε συγχαρητήρια στὸν θεῖον του Μαλὸνθο
κεῖνοῦ κού τὸν ἐσκουδάσε μὲ καρδιακὸ του πόθο

Κεῖνος κού ξόδευσεν ἀδρά γιὰ νὰ τὸν ἐσκουδάση
καί εἰς σημεῖον ὑψηλὸν τὸν ἔκανε νὰ φθάση

Κεῖνος κού τὸν ἐσκουδάσε ἔχει μεγάλη χάρι
κού βλέπει μεσ'τό στίτι του ἕνα λαμπρὸ καμάρι

Ἀκόμη καί στήν θεῖαν του λέγω νὰ μὴ λυκᾶται
νάχη ἀκ' ὄψιν της ἐμέ πάντα νὰ μὲ θυμᾶται

Εἴμεθα ὁμοιοκαθεῖς μ' ἕνα μεγάλο κόνο
τώρα τὸν Γίαννη βλέπετε αὐτό Σᾶς φθάνει μόνο

Τί κρίνος ἀραιώτατος φύτρωσε στήν ἀβλήν Σας;
τὸν καρμῶνον μ' ὄλοι μας κι' εἶναι χαρὰ δική Σας

Χαῖρε, Κλεοβούλου Κῶρα, κάλιν ἤλθεν ὦρα
κάλιν γιὰ νὰ δοξασθοῦμε καί τό φῶς νὰ ξαναδοῦμε.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ Δ. ΣΒΥΓΓΟΥ